

★ En god årgang

📖 Kunstavisen, 27. april 2019, Sektion 1 (1. Sektion), Side 21, Tom Jørgensen tom@kunstavisen.dk..., 431 ord, Id:e72c5a50,

Charlottenborg viser akademielever, som er personlige, frodige og følelsesmæssigt engagerede.

En udstilling med afgangseleverne fra Det Kongelige Danske Kunstakademi vil altid på den ene eller anden måde tage pulsen på, hvad der sker netop nu. Hvor bevæger kunsten sig hen? Hvori består udtrykkene, materialerne og de overordnede tematikker? Har man gennem årene fulgt med i disse udstillinger, er det svært ikke at have bemærket en vis coolness. En generel selvsikkerhed, nogle gange med stænk af akademisk ironi, og en enorm viden om international samtidskunst har præget udstillingerne.

Noget, der har medført, at ja, værkerne har været virkeligt godt producerede, men de har også lignet alt det andet, man har kunnet se verden over. Man har savnet det personlige, det dybtføjte, det overraskende.

Alt dette er der lavet om på med denne udstilling. Man finder her en større alvor, et mere personligt greb og et større følelsesmæssigt engagement end længe set.

Harry Andersons keramikinstallation " She Called Me from the Psychiatric Ward and Told Me She Loved Me" er fuld af apokalyptiske visioner, men rummer også en hel del befriende humor. I en hyldest til sin mors smukke have har Harry Anderson skabt et værk i en blanding af store og små fortællinger. Vi ser keramiske selvrefleksioner blande sig med blomster, træer, gravsten og kranier foruden stentøjsomslag af bøger som Joseph Conrad 's " Mørkets hjerte" (som filmen " Apocalypse Now" er bygget op omkring).

At den figurative kunst lever i bedste velgående, kan man også se i Benjamin Savi 's " An Island, The Island". Væsener fra gyserfilm, spøgelser, dæmoner og afhuggede hoveder myldrer frem fra malerierne og tegningerne i Savis nyromantiske verden, hvor apokalyptiske visioner blander sig med boblende fantasi.

Den følelse af smerte, angst og undergang, som fornemmes i mange af værkerne dette år, samles op i Rasmus Emil Styrners kæmpemaleri " Solfald". Et maleri, der kan beskrives som en sort Per Kirkeby: en abstrakt landmasse af tegn, markeringer, dale og slugter i en verden opslugt af evigt mørke.... men samtidigt med et smittende opbud af kunstnerisk energi og skaberkraft.

At ikke alt er sort og pessimistisk, beviser Jacob O.

Henry 's enorme skulptur " Symbiosis in Construction".

Med sine buede former, spidse gavle og ikke-færdige udformning med halmstrå strittende ud fra åbninger er skulpturen en kommentar til og kritik af ikke blot Charlottenborgs strenge hvide vægge i nybarok, men også af funktionalismens asketiske rette linjer og planer. Organisk tænkning, menneskevenlige bygninger og visuelle overraskelser er de idealer, kunstneren stiller op med sin skulptur. Idealier, som viser, at kunstnere faktisk kan og vil gøre en forskel. Med andre ord: kunsten lever og har det godt.

Charlottenborg Nyhavn 2, København K Frem til 19. maj.

- Maleri af Benjamin Savi.
- Gilbert Gordon, Champagne, 2019. Detalje, Afgang 2019, Kunsthal Charlottenborg. Foto af David Stjernholm.